

האזינו

הג סוכות

שי שחם

האזינו השמיים ואדברה, ותשמע הארץ אמרי פי". כי כמו שאמרו חכמינו זיכרונם לברכה "שמיעה בליבא תליא" - שמיעה תלויה בלב. כי אדם יכול להאזין או להקשיב, אבל כדי באמת לשמוע, צריך לשים לב. וכולם יודעים שהלב אינו נמצא בשמיים, אלא כאן בארץ "ותשמע הארץ".

אז למה צריך לדבר אל השמיים "האזינו השמיים"? כאן מתחברת "שירת האזינו" לחג הסוכות. כי אנו בוודאי מדברים אל אבינו שבשמיים, אך מכיוון שהלב שלו נמצא איתנו, רק פה הוא יכול באמת לשמוע.

כי מלמעלה הדברים נראים דומים מאוד. וצרה ושמחה, הן ממש ללא היכר. רק בלב היקר שלנו, שהוא "שלוחה" של השם יתברך כאן בארץ, אפשר לעורר רחמים ולהמתיק את כל הצרות. "ותשמע הארץ".

זה גם עניינו של חג הסוכות. בעצם המילה "סוכה" אנו מוצאים שני שמות קדושים. באמצע האותיות כ-ו ו-ו, שהן 26 בגימטריה, כמניין שם הוי"ה. ומבחוץ האותיות ס-ו-ה, שהן 65 בגימטריה, כמניין שם א-ד-נ-י. ששני שמות אלו מייצגים את שני חלקי השם, "הקדוש ברוך הוא" בשם הוי"ה, ו"השכינה" בשם א-ד-נ-י. ולכן זה כל עניינו של חג זה, ליצור ייחוד בין שניהם, וכפי שאומרים בתפילה "לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה" (הקדוש ברוך הוא והשכינה).

ייחוד נובע מהמילה "ייחד", שניים לפחות. ולא ייחוד, הנובע מ"אחד". השם אחד ושמו אחד, מלך ועם, ולעיתים לבוא מלך ומלכה.

לכן חג זה הוא מתוק כל-כך. כי סוף-סוף, לאחר כל התפילות של ראש השנה ויום הכיפורים, אנו יושבים בסוכה בתוך צל האמונה, אוכלים, שותים וישנים (אם אפשר). ובוה מסתכמות עיקר המצוות של חג זה. לתת לאותו "זוג מלכותי", חנייה כאן אצלנו. לעשות שלום בין שמיים לארץ, בדברים שנעים לנו לעשות. לא בצומות ותפילות ארוכות, שמייגעים את הנפש היקרה, אלא בדברים קלים ונעימים, לאכול, לשתות ולישון.

לנחם אותה על כל מה שעובר עליה, ולתת לה לנוח מעמל הדרך, להשיב את נפשה. כי "השמיים", אבינו היקר שבשמיים, תמיד נמצא קרוב מאד. מצפה ומייחל לרגע, בו היא תרשה לו להיכנס לכאן, לעולם שלה.

אם ניתן לה מעט מנוחה, והיא תזכור את מה ששכחה, תשוב סוף-סוף אל ליבנו, השמחה. האזינו השמיים ותשמע הארץ, חג סוכות, חתן וכלה. כי זה כל מה שהיא באמת רוצה.

שבת שלום ומבורכת והג סוכות מתוק ושמן

אמנות

יוזם מארק-ריין

חופש יצירתי

האמנית דפנה מוריה מציגה בבית הכט את תערוכת ציוריה 'זמן אחר' ■ 22 עבודות מופשטות שמתכתבות עם פסטיבל הסרטים הממשמש ובא

תבוננות חוזרת המגלה בכל פעם היבט חדש: צורה, צבע, שכייל או תובנה חדשים. התבוננות נוספת מגלה את השכבות השונות של הציור, את האינ-טראקציה המתקיימת ביניהן או נעדרת מהן, ואת כיווני התנועה והמקצבים השונים. תהליך התרת האניגמטיות של הציור שולח את הצופה למסע במרחבים הפנימיים שלו עצמו. דפנה, ילידת ארה"ב, למדה ועסקה בהנדסת מערכות מידע. היא למדה גם פסיכולוגיה, והיא מרצה בכירה בתחום הטיפול באמנות. בימים אלה היא מייסדת את המרכז למחקר ושינוי באמצעות אמנות.

מתוך התערוכה ■ צילום: רן ארדה

דפנה, ספרי על תהליך היצירה אצלך...
"כל עבודה אצלי מורכבת מהמון שכבות. חלקן נוצרו עם מוזיקה ברקע, וחלקן בלי. המכנה המשותף לכולן – שהן נעשו בסטודיו, אבל האווירה משתנה משכבה לשכבה באותו ציור. להשלים ציור לוקח לי בין ימים לשנים. יש עבודות שאני מרגישה שהן לא גמורות, והן ממתונות בצד עד שמתישהו אני חוזרת אליהן. יש לי בסטודיו עבודות שממתונות ממש הרבה זמן. לעומתן, יש סדרות שפורצות ומושלמות בתוך שבוע אחד אינטנסיבי".

יש לך חופש יצירתי?
"עם השנים אני יוצרת לעצמי יותר ויותר חופש יצירתי. פינתי הרבה זמן לאמנות ולמחקר באמצעות האמנות. מרכז האמנות שאני מקימה עדיין בהתהוות, אבל מתקדם כל הזמן. אני כותבת עכשיו ספר על מחקר מבוסס אמנות. הספר הקודם, 'טיפול באמנויות בבתי הספר' יצא לאור בעברית ובאנגלית בשנת 2000. לשמחתי, עדיין משתמשים בו בכל העולם. כשאני מגיעה לכנסים בארה"ב ובמקומות אחרים, אני שמחה לגלות שמכירים אותו ומשתמשים בו למחקרים ולהוראה".

בגלריה שורשים שבבית הכט מוצגת בימים אלה תערוכת הציורים של דפנה מוריה, 'זמן אחר' 22 עבודות מופשטות בגדלים שונים, שבהן על ידי האמנית בשיתוף האוצרת דניאלה טלמור. התערוכה מתכתבת עם פסטיבל הסרטים הקרב ובא בצבעוניות וברינמיות שלה: הן באופי העבודות שנבחרו, והן במקצב

דפנה מוריה

ובוריה של התערוכה כמכלול. ישנה גם דינמיות מיוחדת שנובעת מכך שהתערוכה מתפרשת על שתי קומות והצופה הולך במסלול שמכתיב המבנה. זאת, בשונה מהגלריה המרובעת הקלסית, כמו בעין הוד, למשל, שם הציגה האמנית תערוכה לפני כחצי שנה, ואשר בה הצופה הוא זה שיוצר לעצמו את מסלול הצפייה.

חלק מהעבודות בתערוכה זו הוצגו בעבר בפריס ו/או בעין הוד, וחלקן מוצגות כאן לראשונה. התערוכה תוצג עד ל-10 באוקטובר, עובדה שתבטיח לה קהל צופים רב מקרב באי פסטיבל הסרטים שיציינו את בית הכט. ביום שישי, 9 באוקטובר, יתקיים מפגש רב-שיח עם האמנית ועם אוצרת התערוכה בין השעות 10:00-11:00.

בעוד שבשנה שעברה, בתקופת החגים, הציגה דפנה מוריה תערוכת יחיד בסינמטק ירושלים, שנקראה 'שחור לבן כמעט', הפעם היא פותחת את השנה בצבעוניות וקצב. דפנה: "בחרנו תמונות שהן יותר דינמיות, צבעוניות, שמכילות תנועה. בחלקן יש גם סיפור מסוים. בכל ציור מסתתר עולם שלם, וכשבחרנו זה היה מתוך ידיעה שזה הולך לתקופת הפסטיבל. כשמתבוננים בציור, יש תחושה של התרחשות, וכל אחד יכול להשליך מהעולם הפנימי שלו מהי ההתרחשות הזו".

דניאלה טלמור: "הציורים מבוצעים בצבעים מרהיבים על גבי בדים גדולי ממדים, ומבטאים את השפה האישית שהאמנית פיתחה בשנים האחרונות: שפה קולוריסטית בעלת תו מזהה ונוכחות מרשימה. בשפה זו, שהיא אבסטרקטית לחלוטין אך בנויה היטב, עשויים הציורים משכבות של צבע, ומשיכות המכחול מעצבות את הקומפוזיציות".

המפגש הראשון עם הציור של דפנה מוריה, מציינת טלמור, מתאפיין בעומס של צורות וצבעים המזמינים את הצופה לתהליך איטי של פענוח, לה-

מאוצר הארכיון

כבכל שבוע מתפרסם צילום מהאוסף הנדיר של הארכיון העירוני

הכנסייה המרוניטית בעיר התחתית

1948

(באדיבות ארכיון העיר)